

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“. Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Budgetna debata.

(Dalje.)

Naša trgovina ohranila si je svojo aktivnost in izvažanje pridelkov ni se znižalo. Jedina Rusija več izvažajo nego uvažajo, v vseh drugih državah se več uvažajo nego izvažajo. Brodarstvo napreduje, in kar se tiče prometa na železnicah, narašča neprestano število potovalcev in prevoznji izročnega blaga, vsled tega naraščajo tudi dohodki železnic.

Promet pisem, kakor tudi poraba telegrafov množi se na jako vesel način in živinoreja, o kateri se čujejo v drugih državah pritožbe, zboljšala se je pri nas. Sicer prirastek po številu ni velik, a povprečna peza, kolikost mleka in vrednost vsake posemične glave se je pomnožila. Pri rudnikih, v železnini in v premogu zaznamovati je velikansko napredek in izgube od l. 1873 so že davno opiljene in poravnane.

Če poudarjamo, koliko se od pridelovanja in od prislužka začasno ali pa trajno polaga na stran, kažejo se nam tudi jako povoljne številke. Koncem l. 1870 bilo je v hranilnicah avstrijskih 285 milijonov, koncem l. 1875 pa 589 milijonov. Ta prirastek pa ni bil naraven, ni bil veselo znamenje, kajti le ostanki na borski ponesrečenih kapitalov pribražali so v zavetje hranilnic in ta prirastek bil je l. 1876 vedno redkejši, ker naravnjeji. Čudno je pa to, da se z l. 1879, ko se je pričelo v vseh panogah prometa novo življenje, ko se je tedaj kapital zopet začel udeleževati raznih podjetij, opazuje zopet močan naraščaj hranilničnih ulog. Porabljajo se tudi poštne hranilnice jako marljivo, vsak dan uložijo se okoli 40.000 gold., tako, da se sme sklepati, da bode koncem leta v poštini hranilnicah 12 do 14 milijonov naloženih.

Kar se tiče skupne vsote vseh hranilnih ulog, zavzema Avstrija v tej zadevi prvi prostor v Evropi in na vsem svetu. Relativno pripada v Avstriji na vsakega prebivalca 42 gld. hranilnih ulog, zavzema tedaj četrto mesto in prekose jo le Danska, Sakson-

ska in Švica, katere dežele pa slove kot uzori naravnosti, štedljivosti in blagostanja. Tudi število izseljencev je v Avstriji zelo nizko, iznaša le sedminko prebitka vseh porodov. Samomori, konkursi in falimenti zmanjšali so se.

Obremenjenjé posestva znižalo se je v zadnjih dveh letih in iz vsega je vidno, da Avstrija v zadnjih letih ni zaostala za drugimi državami in tudi iz državnega proračuna mora se posneti, da se je nastopil pravi pot do ravnotežja v državnem gospodarstvu, ker je deficit v širšem pomenu skrčil se za 19.5 milijonov, v ožjem pomenu pa za 10.5 milijonov. — Nejednakemu obdačenju prišlo se je nekoliko s tem v okom, da je z upeljavo osebnega dohodninskega davka tudi giboči kapital primoran, donošati svoje davke k občinam bremenom, a še sta dve črni piki v našem budgetu namreč: monopol soli, ki podražuje jednako siromaku kakor bogatašu neobhodno sol, in mala loterija, katera slednja išče dobička v tem, kar je v drugej obliki zabranjeno po kazenskem zakonu. Akoravno se pri neprestanem deficitu tistih 7—8 milijonov dobička od male loterije in ona 2—3 milijoni, ki bi odpali, ako se zniža cena soli, za sedaj ne dajo pogrešati, vendar se sme z vso pravico pričakovati, da kakor hitro bode odpravljen deficit, se bode skrbelo za to, da se odpravi mala loterija in zniža cena soli.

Neugodna točka v našem budgetu so tudi državni gozdi in doméne. V proračun za 1883 je namreč 706.739 hektarov plodne zemlje stavljene s 660.000 gld. čistega doneska, l. 1881. pa celo samo s 469.000 gld., tedaj 66 kr. na hektar produktivne zemlje. Vlada naj tedaj ali temeljito preuredi vso obdelovanje in upravo, ali pa ob ugodnem času prodava vse te predmete, da ne bode 70 milijonov kapitala mrtvih ležalo in bode šlo vsako leto 3 milijone obresti v izgubo.

Stroški za upravo in pravosodje itd. zmanjšali so se tudi izdatno. Leta 1877 iznašali so še 76,532.000 gld., tedaj 23 percentov, leta 1883 pa samo 19 percentov, in z novimi davčnimi predlogami

bode možno uvesti pravičnost v našo davčno sistemo in, če tudi ne otvoriti boljše finančno dobo, vsaj napeljati pota k boljšemu stanju.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. marca.

V ponedeljek je v državnem zboru v specialnej budgetnej debati poslanec Kulaczkowski tožil o slabem položaji Rusinov in njihovem zatiranju. Omenil je tudi znano veleizdajsko pravdo ter trdil, da se je ona pričela vsled samega sumničenja ter da so se oblastni kazale zelo pristanske. Govoreč nadalje o crkvenih razmerah, je tožil, da se pravoslavni zatirajo. Dr. Madejski polemizuje s predgovornikom, imenuje njegova očitanja ničeva in jim podlaga namen sumničeti Poljake. — Pri naslovu: „politična uprava“, nastavljenem s 5,634.000 gld., vpraša dr. Menger ministra prvomestnika, je-li voljan pobiljšati stalšče diurnistov v smislu v zbornici že predložene resolucije? Dr. Foregger obžaluje po njem očitane nepostavnosti (!) oblastnij pri razpustu zborovanj nemško-nacijonalnih društev v Štajerskeji. Pri naslovu: „cestne stavbe“ izrazi dr. Tonkli željo, da se v prihodnji budget nastavi državni prinos za cesto v Tolmin in Bovec iz Gorice. Vsi naslovi budgeta za notranje ministerstvo vzprejmó se nespremenjeni; ravno tako budget za deželno brambeno ministerstvo. — V včerajšnji seji obravnavalo se je budgetno poglavje „ministerstvo za uk in bogočastje“.

Šolski odsek državnega zbora dokončal je v svojej zadnji seji generalno debato o šolskeji noveli, zanikajoč predlog levice za prehod k dnevnemu redu, ter je volil Lienbacher-a poročevalcem. R. Čam je izjavil, da si avtonomisti s tem, da se udeleževajo debate, nikakor ne zavežejo rok za glasovanje. Sam Rus je obstal, da so sedanje šolske postave pomanjkljive ter reforme potrebne.

„Politik“ poroča, da se bode naredba o naknadnem kreditu za česko medicinsko fakulteto ter za srednje in obrtne šole v Českeji in Moravskeji po soglasnem sklepu ministrskega sveta kmalu preložila v potrjenje na Najvišjem mestu. Nadalje ve „Politik“ tudi povedati,

LISTEK.

Junak našega časa.

(Roman M. Lermontova posl. J. P.)

Pečorinov dnevnik.

II.

Knežna Mary.

(Dalje.)

24. junija.

— No, poslušajte me: Grušnicki je posebno jezen nanj — on naj začne! Pri prvi priložnosti naj pokliče Pečorina na dvoboj... Počakajte, kako se bo to naredilo... pokliče naj ga na dvoboj: dobro. Vse priprave za dvoboj vrše naj se kolikor se da glasno in slovesno — bom že jaz vse ur-dil; in mene vzemi za sekundanta, moj prijatelj! dobro! Sedaj pa kako narediti? v samokrese ne bomo djali krogelj. Glavo stavim, da se bo prestrašil Pečorin, ko bom vaju postavil šest korakov narazen, če ne, naj me vzame vrag. Ali je vam prav gospoda?

— Dobro si jo izmislil... nam je vsem prav, čemu bi nam tudi ne bilo?... razlegalo se je od vseh strani.

— In ti Grušnicki?

Radoveden sem bil, kaj bo odgovoril Grušnicki; mraz me je stresel, ko sem si domislil, da bi me bili morda osmešili ti tepci, ko bi ne bil naletel na ta pogovor. Ko bi ne bil soglasil Grušnicki, pripravljen sem bil objeti ga okrog vratu. A ta je molčal precej dolgo, je ustal, podal roko stotniku in rekel pogumno: Dobro, jaz sem že pripravljen.

Teško je opisati, kako se je razveselila vsa ta poštena družba.

Vrnil sem se domov in vznemirjevali sti me dve razni čuvstvi. Prva bila je žalost: zakaj me sovražijo vsi, mislil sem. — Zakaj? Ali sem razžalil katerega? Ne! Ali pripadam k onej vrsti ljudij, katerih vnanjost že vzbujajo sovraštvo? Čutil sem, da je napolnevala strupena zlobnost mojo dušo. „Varuj se gospod Grušnicki“, govoril sem sam seboj in korakal po sobi gori in doli. — „Z mano se ni šaliti.

Drago boš moral poplačati hvalo, ki si jo žel od svojih neumnih tovarišev. Jaz vam ne bom za norca...“

Spal nesem celo noč. Zjutraj sem bil rumen, kakor pomeranča.

Dopoludne srečal sem kneginjo pri kopelji.

— Ali ste bolni? rekla je ter me bistro pogledala.

— Vso noč nesem spal.

— Jaz tudi ne... Jezila sem se na vas... morda po krivici? — Povejte mi vse, in jaz vam bom odpustila.

— Vse tedaj?...

— Vse... samo povejte mi resnico... le hitro... Glejte, mnogo sem premišljevala in prizadevala si objasniti in opravičiti vaše obnašanje: morda se vi bojite ovir od mojih sorodnikov... tega se vam bati ni treba: kadar zvedo... (njen glas se je tresel) jih bom že jaz spro-ila... Ali vas skrbé vaše lastne zadeve... povem vam, jaz sem pripravljena žrtvovati vse za tega, kogar lju-

da se tudi želji českega narola glede česko-moravske transverzalne in razpusta českega deželne zbornice bližati k svoji ugodnej rešitvi. — Upraviteljstvo nauk izdalo je vsled resolucije budgetnega odseka, ki se je izrekel proti vzajemnemu kem čnemu laboratoriju česke univerze in tehnike, nalog, da se imajo tskoj izdelati načrti za stavbo novega laboratorija česke tehnike.

O organizaciji obrtnih nadaljevalnih šol izdalo je naučno ministerstvo v 24. dan februarja t. l. vsem deželnim vladam, razen niževstrij-skeje, naredbo, v kateri se razpravljajo občni principi o ustanovi teh šol. Ta naredba pride v veljavo še pred začetkom šolskega leta 1883/4 ter se imajo pravila in učni črteži že obstoječih enakih izobraževališč spraviti v soglasje z določili te nove naredbe.

Vnanje države.

Povodom večeršnje obletnice proglašenja srbske neodvisnosti in srbskega kraljstva podelil je kralj Milan svojim ministrom novo osnovani orlov red. — Načelnikom novo ustanovljenim divizijskim komandam imenovani so polkovniki Jakovljević, Orešković, Aleksej Nikolić, Lazar Jovanović in Miljutin Jovanović. Komandajoči general postane general Lešjanin in njegov aditus polkovnik Begičević. Guvernerju vzhodne Bolgarije zaukazalo se je konečno iz Carigrada, da ima prvotno določeni tribut v vsem znesku redoma plačevati v blagajno bondholderjev. Priziv avtonomne vlade odbila je porta definitivno. V Philippopelu se je posebno ostro obsojeval francoski zastopnik, kateri je v smislu podanih mu instrukcij svoje vlade posebno energično podpiral zahteve bondholderjev.

Francoska komora obravnavala je začetkom tedna predloge Barodet Andrieux-jeve o reviziji ustave. Minister prvomestnik Ferry je močno ugovarjal tem predlogom ter jih pobijal, trdeč, da jih bode senat gotovo odbil. Spora med obema komorama pa nikakor ni želeli. Večina dežele zahteva delo in mir; ona bode republiko pustila, če se osvedoči, da je poprišče nestelnosti in agitacij. Pred prihodnjimi volitvami leta 1885. se pač lahko poskuša sporazumeti se o tem s senatom; sedaj pa da je to vprašanje jako vznemirujoče in nepridiprav. Po govorih Mader de Montjau-a in Andrieux-a, katera iz raznih uzokov zahtevata premenbo u tave, pravi Clémenceau da treba novih izjav Ferry-ja; on vpraša, imali sklep s 26. januarja 1882., ki je jako ugoden za revizijo ustave, še svojo veljavo in zakaj se senat na ta votum ni oziral? Clémenceau potem nasvetuje, da se obravnava preloži na prihodnji dan, kar se vzprejme. — V senatu se je obravnavalo po Dufaure u izdelani postavnini načrt o društvenih pravicah. Več republikanskih govornikov zametalo je ta načrt, ker ne hoté verskim družbam privoliti enakih pravic, kakor drugim društvom. Jules Simon pa je predlogo zagovarjal, veleč, da mora zares liberalna postava biti za vse jednaka, če ne, je avtoritarna. Govornik priznava tudi korist verskih družeb.

Dopisi.

Od savinjskega ustja 5. marca. [Izv. dop.] „Celjsko učiteljsko društvo“ napreduje čedalje bolj, kajti ne le da se razpravljajo v njem vedno zanimljivejša vprašanja, marveč tudi število udov in vzlasti udeležnikov zborovanj še dalje bolj narašča. Zadnjega zborovanja dne 1. marca t. l. udeležilo se je v primeri s prejšnjimi zborovanji največje število

društvenikov; navzočnih je bilo 31 gospodov in gospic, med njimi 2 gg. gosta. Na novo je pristopila k društvu gospodič. Reyerschützova iz Loke pri Zidanem Mostu. Ko so utihnili mili glasovi Maškove pesni „Pri zibelci“, prične g. predsednik zborovanje s prisrčnim pozdravom gg. tovarišem in gospodičinam koleginjam. Po prečitani zapisnika naznanijo se razni dopisi, izmed katerih omenjam le onega, s katerim pošilja g. ravnatelj Lapajne po njem izdane knjige in zvezke književnemu odseku v oceno, prepuščaje jih ob enem društvu v lastnino. Vse to blago izroči se odseku, da prihodnjč o njem poroča. Na to govori g. Jarec „o vzajemnem delovanji gg. učiteljev s cesarjevič Rudolfovim sadjerejskim društvom za spodnji Štajer“. G. poročevalec razloži z živo besedo važnost in korist tega sadjerejskega društva in naslika delokrog, v katerem naj bi se vsak učitelj kolikor moči trudil, da podpira sadjerejsko društvo, kajti s tem ne bode koristil le sebi, marveč vzlasti svojemu narodu, kateremu bode pripomogel do boljšega gmotnega stanja. Da so njegove iz dna srca izvirajoče besede sezale v srce vseh poslušalcev, priča že to, da je takoj večina gg. društvenikov pristopila k temu društvu. Ob enem se je sklenilo, da tudi celjsko učiteljsko društvo v celoti pristopi k sadjerejskemu društvu. Za tem je govoril g. nadučitelj Rupnik „o bučeloreji“ ter je praktično razkazoval ravnanje z bučelami ob času roja in kadar se med trga. Vse to je kazal g. poročevalec na priprostih aparatih, katere si je navlaš v to svrbo pripravil. Njegov govor je bil zelo poučljiv in gg. poslušalci so mu sledili z največjim zanimanjem. Temu so sledili razni nasveti, izmed katerih naj omenim najimennitnejših. Ker je obhajal ravno ta dan gosp. ravnatelj Andrej Praprotnik petindvajsetletnico službovanja v Ljubljani, ob enem pa petintridesetletnico svojega učiteljevanja v občé, zato šteló si je zbrano učiteljstvo v sveto dolžnost, da se vsaj v dubu udeleži svečano-ti, katero so mu napravili narodni ljubljanski učitelji; sklenilo se je po nasvetu g. Brezovnika telegrafično čestitati g. ravnatelju A. Praprotniku. Za tem pa poprime besedo gospod Gabršek ter stavi — v očigled premmogih za razvoj društvenega zavedanja narodnega učiteljstva in za povzdigo narodnega šolskega časništva in šolske knjige pridobljenih si zaslug — samostalen predlog, naj imenuje celjsko učiteljsko društvo danes gosp. Andreja Praprotnika svojim častnim članom; kajti zavest, vevrednega starosta slovenskih učiteljev med svoje ude šteti smeti, bodrilo bode gg. društvenike k neumornemu delovanju in k krepkemu vztrajanju na polji narodnega šolstva. Ta nasvet bil je z obnim in navdušenim odobravanjem vzprijel in g. Praprotnik izvoljen je bil takoj tretjim častnim članom celjskega učiteljskega društva. Po zborovanji zbrali so se gg. društveniki k skupnemu obedu v čitalničnih prostorih, kjer je vse prehitro potekel čas med svojci. G.

Iz Kamnika 5. marca. [Izv. dop.] Kdor je igro „Cvrček“ že kje drugje na kakem odru videl igrati, ali jo je morda samo prebral, — pa videl ta lepi jedrnati umotvor 4. t. m. odvijati se

na našem malem odriči, pač ne poreče družega nego: „čudezno, čudezno! Nikdar nesem se nadejal takovega igranja na kakem diletantiškem odru.“ —

Igra sama na sebi, ako jo bereš, mora ti giniti srce, ker v njej boš našel domačo, priprosto sliko kmetskega življenja, dovolj lepočutnih in ganljivih trenutij!

Kaj pa, če jo vidiš odvijati se tiho, mirno in kar mogoče naravno, brez vsega prenapetja, brez vsacega pathosa, in to vse še v tako lepih narodnih nošah! —

Ob enem pa imaš pomisliti, da se to zamore zgoditi v Kamniku — v Kamniku pravim, — ki je v polnej trdnosti besede zares „trd Kamnik“. Tako zanimljiva igra, prvokrat igrana na našem odru, s tolikim trudom otvorjena, zaslužila bi pač nekoliko več zanimanja in hvale neumorno delujočim diletantom, zlasti pa našim gospodičinam in med temi v prvej vrsti vrlejš „Stani“, našemu pridnemu „Cvrčku“, neutrudljivejš igralki gospici Medvedovej. Izpeljala je svojo ulogo s toli naravnostjo, toli ginljivostjo in vseskozi z občudovanja vredno neomahljivostjo. Hitri njen govor nikakor ni oviral razumljenja — temveč pristojal jej je celo kakor prav nalašč za zbadljivega in jezičnega „Cvrčka“. Toda pozneje, ko je spoznala „Stana“, da ni več blebetavi in hudomušni otrok, temuč deklica, ki ni iz lesa, pokazala je tudi, kako nežno, premissljeno in s poudarkom da umeva govoriti o rečeh, — ki prihajajo od srca. —

Da pa ne zabredem v predolgo razgovarjanje samo o „Stani“, ki je ustvarila s svojim igranjem uzorek — vsem igralkam, koje zadene kdaj sreča pokazati se kot „Stana“ v „Cvrčku“, zaklicati hočem jej še jedenkrat: Hvala, hvala!

Vsakdo bode priznal poleg „Stane“ jako veliko zaslugo nekdanje gospice Grčarjeve, sedaj omožene gospice F., ki nam je tako vrolo, izvrstno predstavljala starko „Srdano“, — občé priznavala se jej je tudi velika zahvala za njeno požrtvovalno igranje. — Milunko igrala je izborna gospodičina A. Albrechtova, in pokazala tudi, da jej ne manjka veselja in nadarjenosti za dramatične igre.

Pohvaliti moram tudi vse druge gospice, kakor Stamenko, Tihano, Dorko in pa mater Bujanko (gospodičina K. Wacak), vse v tako lepih narodnih nošah. — Posebno pa so uplivalo tako malo nošene slovenske peče na gledalce. Pozabiti ne smem nikakor botre „Kaline“ (gospodičine Osoletove), — ki je bila res pravcata slovenska botra.

In da bo delo popolno, treba omeniti še gospodov igralcev. Kar iznenadilo je vsakega delovanje in igranje „Sobin Bujanoviča“ (g. Franja Stele), posebno v njegovih strastnih govorih s „Stano“; — pokazal je včeraj res, da kamniške čitalnici ne treba iskati boljšega ljubimca. Izvrstno igral je tudi g. Josip Fajdiga, kot oče Bujan; in ne pretiram, ako smem reči, da presega njegovo igranje meje diletantizma. — Na zdar! tedaj vrli oče „Bujan“ in ravno tako oče „Nadej“ (g. Vrečar) in občé priljubljeni naš „Karolček“ Borko Bujanovič, ki svojega brata, „dvojčka“ — tako gorko ljubi.

bim . . . Povejte mi hitro . . . vi me ne prezirate — kaj ne, da ne?

Prijela me je za roko.

Kneginja šla je pred nama z Verinim možem in ni videla ničesar; a videli so naju bolniki, največji obrekovalci in opravljalci, za to sem jej hitro odtegnil roko.

— Povedal bom vam vso resnico, odgovoril sem knežni: skušal ne bom niti pojasnjevati, niti opravičevati svojega obnašanja: jaz vas ne ljubim.

Njena ustna so obledela.

— Pusti me, rekla je, a tako tiho, da se je komaj slišalo.

Zmajal sem z ramami, obrnil se in odšel.

25. junija.

Včasih zaničujem samega sebe . . . Morda za to preziram druge? . . . Postal sem nesposoben za dobra dela; bojim se, da bi ne osmešil samega sebe.

Drugi bi na mojem mestu predložil knežni svojo roko in svojo srečo; ali mene kar stresa beseda — ženitev: naj bi še tako strastno ljubil žensko, a če omeni, da bi jo vzel — proč je z ljubeznijo! moje srce premeni se v kamen, in nič več ga ne pregreje. Pripravljen sem vse žrtvovati, samo tega ne: dvajsetkrat rad postavim svoje življenje, da še celo svojo čast v nevarnost . . . a svobode ne prodam. Zakaj jo tako čišlam? Kaj imam, od nje? kaj nameravam? kaj pričakujem od prihodnosti? . . . Ničesa. To je nekak prirojeni strah, predčusstvo, ki se ga znebiti ne morem . . . Vsaj so tudi ljudje, ki se silno boje pajkov, šurkov, mišij . . . Ali naj povem? Ko sem bil še otrok, prerokovala je neka starka mojej materi; prirokovala mi je smrt od hudo bne žene; to me je jako potrló; v mojej duši rodil se je nepremagljivi strah pred ženitvijo . . . Nekaj mi pravi, da se bo spnilo ono prerokovanje, in jaz se prizadevam, da bi se še dolgo ne.

26. junija.

Včeraj prišel je v Kislovodsk nemški glumec Aufelbaum. Na vratih gostilnice nabit je dolg plakat, ki naznanja velečastitemu občinstvu, da priredi gori imenovani glumec, akrobat, kemik, optikar, danes zvečer v gostilnici veliko predstavo; ustopnice prodajajo se po dva rublja.

Vsi se pripravljajo iti gledat čudovitega glumca, tudi kneginja kupila je dve ustopnici, dasi je njena hči bolna.

Danes po kosilu šel sem mimo Verinega okna; k mojim nogam pal je listek papirja. Poberem ga in berem: „Danes ob desetih zvečer pridi k meni po velikih stopnicah; mož moj odpotoval je v Pjato-gorsk in se še le jutri vrne. Mojih ljudij, slug in hišen, ne bo doma; kupila sem ustopnice tudi vsem kneginjinim ljudem. — Pričakujem te; pridi gotovo.“

„Oho“, mislil sem si, „na zadnje se je pa vender izšlo po mojej volji.“

(Dalje prih.)

Slednjič naj omenim še naših vrlih kmetijskih „fantov“, posebno pa „Slajka“, ki se je prav pridno obnašal.

Po igri pelo je pevsko društvo „Lira“ in ostali čas do jutra porabil se je v „domačej zabavi“.

Iz Kostanjevice 2. marca. [Izv. dop.] Tukajšnji občinski odbor je 22. februarja volil nov krajni šolski svet, ter izvolil je bralca „Slov. Naroda“ že dolgo znane može, gg. Antona Štravs. Alojza Gača in Ivana Kuntariča. Da so ti novi (ali bolje ponovljeni) šolski svetovalci sami narodnjaki, mi ni treba praviti, saj je vsakemu kdor se za tu kajšnje razmere kaj briga, dobro znano, da je ta trojica bila, je, in bo proti vsakemu narodnemu napredku; a vedno je goreče delala za blaženo nemčurstvo. Vender naj se nihče ne čudi, da imamo zdaj tukaj tak krajni šolski svet, ko je bilo že po novinah brati, da imamo v Kostanjevici silno malo nemškutarjev. Res malo jih je, a je pa tudi še manj pravih narodnjakov. Može, če tudi na glasu, da so narodni, pa ob volitvah doma ostanejo, in gotovo tega lepega imena ne zaslužijo, recimo jim rajši „zapečnjaki“. Ti zapečnjaki so krivi, da imamo zdaj tak krajni šolski svet, kakršnega smo imeli že mnogo let (izimši zadnji dve) v veliko škodo šolskemu in narodnemu napredku.

K volitvi prišlo je 11 občinskih odbornikov; mej temi le štirje očitni narodni nasprotniki, vsi drugi hočejo veljati, če ne za narodnjake, saj za poštene Slovence, in vender so vsi, razen poštenjakov g. Vojteha Candolinija in g. Ivana Kalina, volili tako, kakor je želela izvoljena trojica. Vso čast torej imenovanima gospodoma, ki sta volila, dasi je bilo razvidno, da bodo njihovi glasovi zaman, tako, kakor jima je velela zdrava pamet; zato pa tudi zdaj nesta deležna sramote, ki so si jo nakopali vsi ostali odborniki, naj so že volili ali pa doma za pečjo ostali. Ker kdor takim ljudem, kakor sta dva nova izvoljenca, svoje zaupanje izreka, kaže, da tudi on dosti bolji ni. Nekako čuden svet bo pa tudi na sicer poštenega g. župana pal, če povem, da je vsa ta izvolitev po polnem njegovo delo. Res je sicer, da g. Stravs ni volil niti Gača niti Kuntariča, dal je svoj glas, da bi sum od sebe odvrnil, prav pametnima gospodoma; a res je pa tudi, da je ravno on poslal nevedne volilce h Kuntariču, rekoč, tam se boste pomenili, koga boste volili, le tja idite; sam pa je hitel v šolo, kjer se je imela volitev vršiti, da bi nihče ne spregledal njegove spletke. Ali, gospod Štravs, če ste vi zviti, mi pa slepi in neumni nesmo.

Rekel sem, da to, da imamo zopet protinardoden krajni šolski svet, ni nič čudnega in tudi posebna nesreča ne; a čudno je, da sta izvoljena gg. Alojz Gač in Ivan Kuntarič iz družih uzrokov, ki glasno kriče, da nesta zaslužila njima izkazanega zaupanja.

Gospod Alojz Gač je bil že celih 10 let načelnik krajnemu šolskemu svetu v Kostanjevici, tedaj je imel časa in prilike dovolj, pokazati svojo zmožnost za ta posel; in res pokazal jo je, pa ne zmožnost, ampak silno nezmožnost. To sta ne le jedenkrat očitno potrdila tudi njega sedanja pajdaša Stravs in Kuntarič. Najlepši dokaz silne njegove nezmožnosti so gotovo računi krajnega šolskega sveta od leta 1877. do 1880., to je iz dobe, ko je bil še on temu zavodu načelnik. Iz teh računov, ki že skorn dve leti pri c. kr. okrajnem šolskem svetu leže, je razvidno, da je v gosp. Gačevem žepu saj začasno ostalo celih 322 gld. 62 kr.; pa ne trdim da po goljufiji, ampak po neodpustljivi pomoti in malomarnosti.

Poleg te malenkosti je v g. Gačevem žepu tudi od leta 1880., ko je bil potres tukajšnje šole hudo zrahljal tako, da je mogel siromašni občini slavni deželni odbor s 400 gld. na pomoč priteči, nekaj grošev ostalo. G. župan Anton Stravs, ki je tudi zveden mož v popravilih, trdi, da vsi popravki pri šolskem poslopi neso čez 200 gld. stali; kam pa je šlo družih 200 gld.? Krajni šolski svet pa je sicer pod predsedništvom g. Ivana Kalina zahteval, da naj g. Gač položi račun od omenjenega popravila, pa ta je trdil, da on ni dolžan nikomur

računa dajati, ker je sam od inženirja delo prevzel. Ali ste že slišli kaj tako pametnega? Vsa večja dela se morajo po dražbi oddajati, ne pod roko, in noben inženir nema pravice oddajati komu dela, za katere ima skrbeti krajni šolski svet. On napravi proračun, druge pravice pa nema. Slavni deželni odbor ravno zdaj zahteva 200 gld. tega posojila nazaj. Radoveden sem, kdo jih bo dal? Pa naši dobri občinski očetje bodo že poskrbeli, da g. Gača ne bo bolelo.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— (Ugovorna obravnava) zaradi konfiskacij štev. 20. (25. jan.), 27. (3. febr.) in 31. (8. febr.) „Slovenskega Naroda“ vršila se je danes dopoldne pred c. kr. deželno kot tiskovnim sodiščem. Predsedoval je sodišču deželne nadsodnije svetovalec Kapretz, votanta bila sta deželna sodnije svetovalec pl. Zhuber in baron Rechbach. Državno pravdnštvo je zastopal državnega pravnika namestnik g. Mühleisen, uredništvo „Slovenskega Naroda“ pa g. dr. Zarnik. Sodišče zavrglo je ugovor uredništva „Slov. Naroda“ v vseh treh slučajih in pritrnilo konfiskacijam. Natančneje poročamo še, le toliko omenimo, da se je vsa obravnava vršila v slovenskem jeziku, le državnega pravnika namestnik g. Mühleisen govoril je, dasi je šlo za slovenski list, — nemški!

— (Imenovanje.) Gospod Matej Cigale, tajnik v ministerstvu in urednik slovenske izdaje državnega zakonika, dobil je naslov in značaj vladnega svetnika. Na tem odlikovanju čestitamo iz srca gospodu odlikovancu, starini mej slovenskimi pisatelji.

— (Od št. Jurja ob južnej železnici) se nam piše 6. t. m.: Nocoj ob 1/2 1. uri po noči umrl je po prav kratkej bolezni č. g. Josip Hašnik, tukajšnji župnik in duhovni svetovalec. Pokopan bode 8. t. m., ravno na njegov rojstni dan — 72 let star. Pokojnik je svoje dni na narodnem slovenskem in pesniškem polju mnogo storil. Po „Drobtinicah“ in drugod so posejani njegovi izdelki. — Svoje literarne izdelke izročil je g. Lendovšek-u. (Vsaj rekel mi je že prej, da bo tako storil.) B'ag in trajen mu spomin!

— (Iz Vač) piše se nam v 5. dan t. m.: Visoka c. kr. deželna vlada nam je z odlokom od 15. februarja t. l. št. 1593 pravila društva „na rodno bralno društvo na Vačah“ odobrila.

— (Shod gorenjskih čebelarjev) bil je 4. t. m. v Lescah v gostilni g. Wuhreerja. Zbranih bilo je nad 70 čebelarjev, mej njimi duhovnik g. A. Zupan iz Bleda, g. Dolenc, svečar v Ljubljani, in sivolas starček, ki že okolu 70 let čebelari, izmej županov pa župan Leški in Gorjanski. Gospod Modic iz Jesenic, kateremu gre hvala, da je sklical ta shod, razkazoval in razlagal je raznovrstno čebelarsko orodje; sploh bil je shod jako poučen in zabaven. Čebelarji, s prvim shodom jako zadovoljni, željno pričakujejo, da vlada potrdi pravila in jim bode zopet prilika udeležiti se novega shoda. Gorenjsko še ne pomni čebelarskega shoda, dasiravno je že cesarica Marija Terezija slavnega čebelarja Janšo iz Breznice poklicala na Dunaj, da je ondi učil čebelarstvo. Zato nam bo dobro došlo to društvo, zlasti, ker se bode osnovalo v tisti čas, ko nam čast svojega prihoda nakloni presvitli cesar in cesarjevič Rudolf.

Hraški.

— (Hudodelstva zažiga) zatožen je bil 5. t. m. popoldne 17 let stari kmetijski fantlin Janez Ovičaj, doma iz Žrjavke. Zatoženec imel je jako slabo odgojo, ne zna niti pisati ni brati in da si doslej še ni bil kaznovan, bil je že na sumu, da je kriv neke tatvine. Županstvo ga opisava kot lenega in zanikrnega človeka, kateri neče služiti, dasiravno nema nič premoženja. Zadnji čas služil je v Prebačevem za pastirja, opravljal pa tudi ta posel jako zanikrno, kajti krave, katere bi bil imel varovati, zašle so v žito posestnika Jarneja Stareta v Prebačevim in slednji je zatožencu grozil, da ga toži za škodo. Jezen zaradi tega zažgal je zatoženec slamo na podu Jarneja Stareta 4. decembra lanskega leta in pogorela so vsa gospodarska po-

slopja Staretova in vsi spravljani poljski pridelki, razen tega vozovi, kmetijsko orodje itd., tako da je bilo škode za blizu 2000 gld. Stare bil je zavarovan le za 900 gld. Zatoženec dejanje prizna. Kmetovalec Stare, kot priča zaslišan in po predsedniku vprašan, zahteva li kaj in ali ve že od prej kaj slabega o zatožencu, odgovori, da ne zahteva ničesa in kot pošten mož neče ni najmanje škoditi zatožencu s svojo izpovedbo, dasiravno mu je prouzročil zdatno škodo. Sodišče obsodi zatoženca na štiri leta teške ječe, poostrene vsaki mesec s postom. Državni pravdnik g. Perše plaidiral je pri obih obravnava — slovenski.

— („Panoptikum“) na starem strelišči pripada take vrste razstavam, ki se v Ljubljani le redkokdaj vidijo. Izmej mnogih plastičnih in izvrstno izdelanih, deloma jako humorističnih podob, omeniti je posebno velikanske, iz 50 osob obstoječe, po slavnej Munkascy-jeveji sliki posnete skupine „Krist pred Pilatom“, katera je v istini umetniške vrednosti in napravi na gledalca posebno močen utis. Razen tega vidi se cesarska obitelj, papež Leo XIII., Beethoven, Gluck, Bismarck, Osman paša, Sulejman paša, Garibaldi, Liszt, Göthe, Schiller, Hadži Loja itd. vse jako zvesto in s posebno natančnostjo po naravi posneto in primerno, čisto jako bogato opravljeno. V posebnem kabinetu razstavljeni so morilci Francesconi, Troppmann, dr. Nobiling, Charlotte Corday itd. Ta panoptikum sme se vsacemu priporočati in vsakdo zapustil ga bode zadovoljen.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Prag 6. marca. Kardinal nadškof knez Schwarzenberg praznuje danes petdesetletnico svojega duhovenstva.

Pariz 6. marca. V zbornici izpodbijal je Ferry po Clemenceauji predlagano revizijo ustave ter stavil vprašanje zaupanja. Na to ukrenila je zbornica s 307 proti 182 glasom, da se v zaupnosti na vladine izjave odvrnejo predlogi o reviziji ustave.

Berolin 6. marca. Kakor „National Zeitung“ objavlja, imenovan je Blumenthal vojnim ministrom. Cesar imenoval je princa Waleškega pruskim „Generalfeldmaršalom“.

Zrušenje nove cerkve v Bohinjskej Bistrici.

(Dalje.)

Sedaj se prične zaslišanje zatožencev. Izpraševanje prične se s prvim zatožencem Bevkom in druga dva zatoženca ne odstopita, kakor je to običajno pri drugih obravnava, nego vsi trije ostanejo v dvorani, imajo tedaj priliko slišati, kar izpoveduje jeden ali drugi.

Bevk, jako navaden človek, trdi, da je nekriv, ker je hotel trdno delati, le gospodje neso tega hoteli. Župnik je po-nj poslal, naj prevzame delo; sporazumil se je in pogodili so dnevno plačo 1 gl. 40 kr. L. 1878 začel je delo, a ko mu je župnik pokazal po Ambrožiči izdelani črtež, izjavil je takoj, da na kamnene stebre ne bode zidal. Stebri, ki so ležali na stavbinem prostoru, označil je za prešibke in zahteval, da se imajo nadomestiti s trdnjimi, kar se je za spodnje stebre tudi zgodilo. Na vprašanje predsednika, za kaj ni odstopil od zidanja, ko je videl, da se ne zida po uradno odobrenem črteži, pravi, da ko bi bili kamneni stebri dovolj močni, ne bi bilo nikake nesreče. Delavec da ni pošiljal na dan zrušenja zvonika na delo v visočino, nego jim to celo odsvetoval, a zaman, kajti neso ubogali. On pa da se je pri stavbi vedno le smatral kot navadni zidar.

Gospod župnik Mesar trdi, da je nekriv. Ko je hotel pričeti stavbo, dal mu je tedanji knezoškof dr. Vidmar cerkveno dovoljenje, političnega dovoljenja pa, tako mu je sporočil knezoškofski urad, ni treba, kajti stavba se ima zvršiti le z prostimi darovi in zatorej ima po stavbenem redu za Kranjsko dotična občina pravica dati dovoljenje za stavbo. Prvi črtež napravil mu je g. Faleschini v Ljubljani, drugega pa je dogotovil g. Ambrožič, kateri je bil dve leti v Londonu in o katerem je bilo mnogo

govorice, da take stvari izvrstno pogodi. Dolgo ni vedel, pravi g. župnik, da ni treba uradno potrjenega črteža, ampak mislil je, da je dovoljno, da predloženi črtež potrdi občina. Ko se je osvedočil, da je tako ravnanje napačno, takoj je naprosil g. Grima, naj izgotovi črtež in, ko je bil slednji od vlade odobren, vršila se je konkurenčna obravnava. Za črteže se je on, kot gospodar stavbe, le malo brigal, kajti njega glavni nalog je bil skrbeti za potrebne novce. Mislil je, da bode Grim čestokrat prišel ogledat stavbo, a se je v tem varal. Kar na jedenkrat odloži g. Grim vodstvo stavbe. Pisal mu je (g. župnik) dva pisma, a na nobenega ni bilo odgovora, tako, da je g. župnik, kakor pravi, si mislil, da se bode Grim že še podal in zopet nadzorstvo prevzel, v čemer ga je potrdil i. c. kr. okrajni glavar gosp. Dralka, rekoč, da Grim morebiti sedaj neče biti voditeljem stavbe, ko se ima izkopati temelj zvonika, da ne bi moral soditi kot cesarski inženir v lastnej zadevi. Ko je pa prepričan bil, da Grim neče več nadzorovati stavbe, šel je po nasvetu okraj. glavarja Dralka k stavbenemu svetniku g. Potočniku, naj prevzame stavbo, kar pa slednji zaradi drugih silnih poslov v Ljubljani ni hotel. Bevku je g. župnik vse zaupal, ker mu je bil dobro priporočen, a Bevk mu ni nikdar povedal odločno, da ni treba kamnenih stebrov, katere si je prav za prav Azman izmislil, pa tudi Bevk hvalil. Bevk temu ugovarja in pravi, da je zahteval, naj bodo stebri zidani in to g. župniku povedal, a g. župnik temu odločno oporeka. (Dalje prih.)

Poslano.

Slavna poštna direkcija
v Trstu.

Koncem pretečenega meseca nosil je po nkehi fari vrtnar g. Mallner-ja neko nemško pisavo prošnjo, katere pa mi umeli nesmo. Razlagal nam je, da se v njej prosi, naj c. kr. pošta na Bledu ostane še za naprej v Mallner-jeveji hiši. Pozneje pa smo še le zvedeli, za kaj prav za prav gre. Ker pa imamo mi v dosedanega občnega spoštovanega gospoda poštarja neomejeno zaupanje, smo prepričani, da so vse njegove naredbe le c. kr. pošti in občinstvu na korist. Zato slovesno preključujemo svoje podpise na gori omenjene prošnji in z veseljem pozdravljamo nameravano preselitev c. kr. pošte v lepše ter temu uradu primerneje prostore in želimo, da se tja preseli tudi c. kr. telegrafski urad iz Mallner-jevih hlevov.

V Gorjah, v 4. dan marca 1883.
(Sledi 10 podpisov.)

Tujsci:

6. marca.

Pri **Slonu**: Novak z Dunaja. — Stampf iz Prage. — Turad z Dunaja. — Uhely iz Gradca. — Himmelbauer z Dunaja.

Pri **Malič**: pl. Hirsch iz Zagreba. — Franz iz Celovca. — Fille iz Gorice. — Schmidt iz Beljaka. — Wack iz Pulja.

Pri **bavarskem dvoru**: Kravagna iz Ptuja. — Vatoce iz Sežane.

Tržne cene v Ljubljani

dné 7. marca t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	64
Rež, ...	5	20
Ječmen	4	55
Oves, ...	3	9
Ajda, ...	4	39
Proso, ...	4	87
Koruzna, ...	5	20
Leča	8	—
Grah	8	—
Fižol	9	—
Krompir, 100 kilogramov	2	86
Maslo, kilogram	—	98
Mast, ...	—	88
Speh frišen	—	66
" povojen, ...	—	75
Surovo maslo, ...	—	85
Jajca, jedno	—	1 2/3
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	56
Telečje	—	48
Svinjsko	—	48
Koščunovo	—	30
Kokoš	—	45
Golob	—	17
Seno, 100 kilogramov	2	94
Slama, ...	1	96
Drva trda, 4 kv. metre	5	80
" mehka, ...	4	—

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Dunajska borza

dné 7. marca.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78	gld.	35	kr.
Srebrna renta	78	"	60	"
Zlata renta	97	"	65	"
5% marena renta	93	"	—	"
Akcije narodne banke	831	"	—	"
Kreditne akcije	314	"	25	"
London	119	"	80	"
Srebro	—	"	—	"
Napol	—	"	49	"
C. kr. cekini	5	"	64	"
Nemške marke	58	"	50	"
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	118	"
Državne srečke iz l. 1864.	100	"	167	"
4% avstr. zlata renta, davka prosta	97	"	60	"
Ogrska zlata renta 6%	119	"	85	"
" " " " " 4%	88	"	60	"
" " " " " 5%	86	"	65	"
5% stajarske zemljišč. odvez. oblig.	103	"	—	"
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	114	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	"	50	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	98	"	75	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	104	"	75	"
Kreditne srečke	100	gld.	170	"
Rudolfove srečke	10	"	20	"
Akcije anglo-avstr. banke	120	"	117	"
Trammway-društ. velj. 170 gld. a. v.	226	"	—	"

Lepi, dobri in ceneni

so

bruseljski klobuki iz klobučine,

trdi ali pa mehki, črni, rujavi ali sivi, v najmnogovrstnejših, najnovjših oblikah, od 1 gld. 50 kr. do 2 gld. 20 kr.

Potem najnovjši, najfinejši **svilnati oclindri** po 4 gld. 50 kr., najnovjši, najfinejši **Chapeaux** Claque-1 po 5 gld. 50 kr.

(133—2) pri **A. PRIBOŽIČ-u,** v Ljubljani, Gledališčne ulice št. 6.

Reelna razprodaja.

Zaradi preselitve iz svoje dosedanje prodajalnice sem primoran v času od 1. do 20. marca po **jako znižanih cenah** razprodajati svoje bogato založeno blago, obstoječe

v papirnih izdelkih, albumih, mapah, muzikalijah, galanterijskem blagu, kupčijskih knjigah in noticah, spisih za mladino, slikanih in molitvenih knjigah, pisalnem orodju za pisarne in šolo, slikah z oljnim tiskom, fotografijah, črnilah itd. itd. (121—6)

Karol Till v Ljubljani,
poleg Hradecky-jevega mostu.

Izdelki, kateri **nijajo** te postavno deponirane varstvene znamke, naj se kot ponarejeni koj vrnejo.

Cvet zoper trganje,
po dr. Maliči,

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter reumatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otekline, otrple ude in hite itd., malo časa ce se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Maliči“ z zraven stajecim znamenjem; 1 steklen ca 50 kr., pravega prodaje samo

lekarna „pri samorogu“ J. pl. Trnkoczyja na Mestnem trgu št. 4 v Ljubljani.

Zahvala.

Gospodu **J. pl. Trnkoczyju**, lekarju v Ljubljani.
Moja mati so ra protinskeje boleznj na nogi silno trpeli in razna domača zdravila brezvspešno rabili. Ko je pa bolezen čedalje hujsa prihajala in uže več dni niso mogli stopiti ra nogo, spomnim se na **Vaš dr. Maličev protinski cvet za 50 kr.** ter si ga nemudoma naročim. In res, imel je čudovit **vspch**, da so se po kratkeji rabi tega zdravila **oprostili mučnih bolečin**. S popolnim prepričanjem priznavam torej **dr. Maličev protinski cvet** kot izvrstno zdravilo in ga vsakemu bolniku v jednakeji boleznj priporočam. Vašej blagorodnosti pa iz ekam najprisrčnejšo zahvalo, z vsem spoštovanjem udani
Franz Jug,
posestnik v Šmariji p. Celji.

(38—5)

St. Rupertska občina na Dolenjskem išče

tajnika,

(119—5)

ki je zmožen slovenščine in nemščine, z letno plačo 160 gld.

JOSIP KOKALJ,

barvar v Kropi (z. p. Podnart),
se priporoča (130—3)

za barvanje vsakeršnega blaga

v raznih bojah, za prodajalnice in za domačo rabo, ter izdeluje najsolidnejše in po najnižjih cenah, prodaja tudi razno **barvano blago**, zlasti **platno** stanovitno višnjeve barve.

Le jedenkrat

podaje se tako ugodna prilika, da si za **polovico prave cene** omisli vsakdo izvrstno uro.

FROMM DUNAJ.

Velikanska

razprodaja.

Politične razmere, ki so nastale v vsej Evropi, zadele so tudi Švico; vsled teh razmer se je na stotine delavcev izselilo, tako da je obstanek tovarn jako dvomljiv. Tudi največja fabrika za ure, katero smo mi zastopali, se je zaprla začasno, ter nam je zaupala prodajo svojih ur. Te tako zvane **Washingtonske žepne ure** so najboljše ure vsega sveta, koje so izredno elegantno gravirane in giljoširane ter so amerikkanskega sistema.

Vse ure so natanko reparirane ter **garantujemo za vsako uro pet let.**

V dokaz gotovega jamstva in stroge solidnosti, prevzemamo s tem dolžnost javno, da vsako nepristojeco uro nazaj vzamemo in z drugo zamenjamo.

1000 komadov remontoir žepnih ur, katere se pri kozici navijajo brez ključa, s kristalnim okrovom, **izredno natančno** regulovane; razen tega so tudi elektrogalvanično pozlačene, z verižico, medaljonom itd., preje jeden komad gl. 25, zdaj le gl. 10.20.

1000 komadov krasnih ur na sidro (ankeruhr) od srebrnega nklja, tekočih na 15 rubinih, z emailiranimi kazali, kazalom za trenučke in kristalnim ploščnatim steklom, **natančno na sekunde reparirane**; preje jeden komad gl. 21, zdaj samo gl. 7.25.

1000 komadov ur na valje (cylinder-uhr) v giljoširanih okrovih od srebrnega nklja, s kristalnim ploščnatim steklom, tekočih na 8 rubinih, fino reparirane, z verižico, medaljonom, in baržunastim etuijem, preje gl. 15, zdaj le gl. 5.60.

1000 komadov ur na sidro (anker-uhr) od pravega 13lotnega srebra, **odobrenega od c. kr. denarnega urada**, tekočih na 1 rubinih, razen tega tudi električnim putem pozlačene, fino regulirane. Vsaka taka ura stala je preje gl. 27, zdaj pa samo gl. 11.40.

650 komadov ur za dame od pravega 13lotnega srebra, **odobrenega od c. kr. denarnega urada**, tekočih na 8 rubinih, elegantno in najfineje pozlačene, pridana je tudi benecijanska vratna verižica; preje je stal jeden komad gl. 28, zdaj pa samo gl. 15.

1000 komadov Washingtonskih remontoir žepnih ur, od pravega 13lotnega srebra odobrenega od c. kr. denarnega urada, pod najstrožjim jamstvom na trenotek reparirane, s kolešjem od nklja, tako da nij treba teh ur nikdar popravljati. Pri vsakeji uri da se zastoj tudi jedna urna verižica, medaljon, baržunasti etui in ključ; vsaka taka ura stala je preje gl. 35, zdaj pa neverjetno samo gl. 16.

1000 komadov ur za dame od pravega zlata z 10 rubini, preje gl. 40, zdaj gl. 20.

1000 komadov remontoir ur od pravega zlata za gospode ali gospé, preje gl. 100 zdaj gl. 40.

650 komadov ur za stene v finem email okviru in z bilom, reparirane; preje komad gl. 6, zdaj samo gl. 3.75.

650 komadov ur z ropotcem, fino regulovane, dajo se rabiti tudi na pisalneji mizi, preje gl. 12, zdaj le gl. 4.80.

Pri naročilih za ure z majatnikom (pendel-uhren) priloži naj se tudi mala svota.

Naslov: (28—8)

Uhren-Ausverkauf

Uhrenfabrik Fromm,
I., Rothenurmstrasse 39, Wien.

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.